

1977**Bulgarian Interior Ministry Analysis of Foreign
Propaganda against Bulgaria****Citation:**

"Bulgarian Interior Ministry Analysis of Foreign Propaganda against Bulgaria", 1977, Wilson Center Digital Archive, Bulgarian Interior Ministry Archive, Fond 22, Record 1, Document 65. Obtained by Jordan Baev. Translated by Miroslav Vajarov.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/121496>

Summary:

This document provides a detailed content analysis of the programs of individual Western broadcasters. It indicates particular sensitivity to broadcasts on Helsinki-related human rights issues, to the use of recent defectors with inside knowledge, and to Radio Free Europe's focus on domestic issues.

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan
Translation - English

(228)

Строго секретно!

Рег. № 5127

.....12. МАЙ 1978

А Н А Л И З

на чуждата пропаганда против
НР България през 1977 година.

Враждебната пропаганда против НР България през 1977 г. в количествено отношение остана почти непроменена. Продължиха емисиите на български език на 10 радиостанции от капиталистически страни и на 5 от СФРЮ, Албания и Китай, с обща продължителност около 20 часа в денонощие. Известно увеличение се наблюдава в антибългарските публикации на основата на антисъветизма в печата на Англия, Австрия, ГФР и Гърция. Подобни материали, макар и епизодично, се появяха и в печатни издания в Италия, Франция, САЩ, Турция, Китай, Албания, Мексико, Белгия и други страни.

Характерно за периода е сериозното изменение в съдържанието и насочеността на буржоазната и ревизионистична пропаганда. Определено може да се каже, че започната в началото на годината, масирана пропагандна кампания срещу страните от социалистическата общност отбеляза настъпването на качествено нов етап в организацията на враждебната пропаганда срещу реалния социализъм в т.ч. и срещу НРБ. Докато в миналото се наблюдаваше координираност и единодействие в провеждането на пропагандни кампании по определени въпроси

и в отделни моменти, то през 1977 г. цялата буржоазна и ревизионистична пропагандна машина бе подчинена на усилията за реализиране идейно-политическите възгледи на картъровата администрация, която открито прие върху себе си диригентската роля в този процес. Главните усилия се насочиха към обединяване и мобилизиране на всички реакционни сили около новата платформа на САЩ за изолиране на СССР, подкопаване единството на социалистическата общност и международното комунистическо движение, компрометиране и ограничаване въздействието на реалния социализъм в страните от Азия, Африка и Латинска Америка. Характерно в това отношение е създаването в САЩ на Агенция за международни връзки, която да обединява всички пропагандни средства и институти под единно ръководство. Предвижда се директорът ѝ да бъде и съветник на президента по въпросите на международната информация и обмяна.

До голяма степен насоките и съдържанието на враждебната пропаганда се определяха от крупните събития в международния живот, като честване 60-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, обсъждането и приемането на новата съветска Конституция и провеждането на Белградската среща. Във връзка с тях идеологическите ни противници проявиха особена "стръв" към антисъветската тема като широко използваха "правата на човека", "съветската заплаха" и "тоталитаризма" на вътрешната и външна съветска политика.

Активизираха се и опитите за пропагандиране и утвърждаване на "еврокомунизма", използването му за разбиване единството на международното комунистическо движение

и игнориране авангардната роля на СССР и КИСС в световния революционен процес, особено след излизането на критични материали в съветския печат. В това отношение буржоазната пропаганда беше сериозно подпомагана от особената линия на ръководствата на СФРЮ, СРР и маоистки Китай в подкрепа на тяхната националистична политика.

Исползвайки документите от Хелзинки като "право" и "юридическа основа" за намеса във вътрешните работи на братските страни, идеологическите ни противници предприеха безпрецедентна до сега тотална кампания за "правата на човека" и за "свободен обмен на хора, идеи и информация". Крайната цел на този изключителен по силите и мащабите си пропаганден натиск е реализиране доктрината на Бжежински за "симетрия" в разведряването или с други думи създаване на легална опозиция в страните от социалистическата общност и натрапване нормите на буржоазен мироглед и право. Диверсионните радиостанции "Свобода" и "Свободна Европа" като "независими източници на обективна информация" полагат изключителни усилия за утвърждаване на САЩ в ролята на "арбитър на доброто и злото и морален полицаи на света", както сполучливо писа през м. март сп. "Юнайтед стейтс нюз енд уорлд рипорт".

След тази най-обща характеристика на организацията, съдържанието и насочеността на враждебната пропаганда, да видим какъв е относителния дял на отделните радиостанции в разработката на най-експлоатираните теми - антисъветизма, "правата на човека" и антикомунизма.

Най-активна в подготовката и разпространението на материали с антисъветско съдържание, с един постоянно нарастващ обем, беше радиостанция "Би-Би-Си". Предаванията на тази тема достигнаха в края на годината 36% в отделните емисии. Това, че "Би-Би-Си" е официална правителствена радиостанция не попречи на нейните сътрудници да се възползват от "услугите" на П. Семерджиев с поредицата бележки "Кой беше Трайчо Костов?" и на "свежото попълнение" Владимир и Наталия Костови чрез излъчените техни интервюта. "Правата на човека" и антикомунизма заемаха в нейните предавания съответно 26 и 18%.

Радиостанция "Гласът на Америка" отбеляза годишнината от идването на власт на картъровата администрация със своеобразен рекорд на материалите за "правата на човека" през четвъртото тримесечие - 36%. Диапазонът на използваните за тази "морализаторска мисия" поводи беше изключително широк - като се започне от "дисидентите" и се свърши с преговорите САЛГ-11. Известно намаление на пропагандния шум за човешките права настъпи в предаванията на радиостанцията през второто тримесечие, когато в резултат на конструктивното, но твърдо противопоставяне на СССР и прогресивните и трезвомислещи сили от цял свят, в действията на картъровата администрация настъпи моментно "отрезвяване". Този спад бе компенсиран от значителното увеличаване на материалите във връзка с провеждането на Белградската среща, когато в емисиите на "Гласът на Америка" "правата на човека" се разглеждаше изключително през призмата на антисъветизма. По този начин антисъветската тема от нула в началото на годината, в края достигна 26%.

Антикомунизмът се експлоатираше в нормалните за радиостанцията граници от около 12% средно за годината.

В предаванията на "Дойче веле" се наблюдава едно сравнително равномерно разпределение на материалите по съдържание и насоченост. Изключение прави само първото тримесечие, когато в общата кампания против реалния социализъм темата за "правата на човека" беше достигнала 35%, а антисъветизмът и антикомунизмът намаляха съответно до 2 и 4%. Включването в предаванията на беседи от Г.Марков и интервюта от Вл.Костов възстановиха "равенството" и относителният дял на отделните теми в емисиите на "Дойче веле" получи следното разпределение – антисъветизъм 19%, антикомунизм 20% и "правата на човека" 22%.

Характерна особеност за предаванията на радиостанциите "Би-Би-Си", "Гласът на Америка" и "Дойче веле" е, че материалите с пряка антибългарска насоченост обикновено не надминават 10-15%. Това дава възможност да видим по-ясно общата насоченост на буржоазната и ревизионистична пропаганда против реалния социализъм и страните от социалистическата общност, което най-ясно личи от относителния дял, който заемат различните материали в предаванията на трите радиостанции – "правата на човека" 24%, антисъветизъм и нападки против реалния социализъм по 18% и антикомунизъм 15%.

"Свободна Европа" като цяло също отговаря на посочените по-горе характеристики, но нейните предавания в огромното си болшинство имат конкретно антибългарска насоченост. Тази радиостанция продължава да е основния, най-

опасен и активен враждебен пропаганден център срещу СССР и НР България. Това показва и анализа на нейните предавания /посочените данни са средно за годината/.

Най-много внимание "Свободна Европа" отделя на опитите за дискредитиране дейността на БКП в утвърждаване принципите на пролетарския интернационализъм, чистотата на марксистко-ленинското учение и ръководната ѝ роля в различни области на общественно-политическия живот. За постигане на тези си цели сътрудниците на радиостанцията не се посвениха по най-груб начин да хулят и клеветят делото и заслугите на Георги Димитров. В 24 % от предаванията на "Свободна Европа", много от които граничат с открито подстрекателство, се правят опити за инспириране на недоволство и съпротива срещу Партията, Комсомола и органите на МВР.

Все по-голям относителен дял в предаванията заемат материалите, насочени против социалистическия начин на живот. В тях ударението се поставя върху отделни слабости, които се представят като неразрешими в рамките на социалистическия обществен строй. Сътрудниците на радиостанцията спекулират със слабостите на някои наши граждани и се стараят да убедят слушателите, че привилегиите, безпринципността и корупцията са коренно присъщи на социализма. Предаванията на тази тема вече достигнаха 24 % и при постоянството и темпа, с които нарастват, вероятно през следващата година ще заемат централно място в емисиите на "Свободна Европа".

Третата от най-експлоатираните теми е свързана с мероприятията и политиката на партията и правителството в

областта на вътрешната и външна политика. Всевъзможните опити за тяхното компрометиране и злепоставяне пред широкото обществено мнение заемат 18 % от предаванията и бяха сравнително равномерно разпределени през цялата година. За тези цели активно се използваха крупните вътрешни и международни прояви, проведени у нас, както и някои промени в партийния и държавен апарат.

В по-ограничено количество, но постоянно, в емисиите на "Свободна Европа" се поставяха на разглеждане в негативна светлина въпроси от нашата икономика и култура, българо-съветската дружба и прилагането на договореностите от Хелзинки. През годината техният относителен дял беше съответно 10, 9, 8 и 6 %. Като червена нишка през всички тях минаваше твърдението, че дружбата ни с великия Съветски съюз ще доведе, а в някои области вече била довела до загубване националния облик на България и подчиняването ѝ на чужди за нашия народ идеи, бит и култура. Като изход от това положение се сочи преориентирането на НРБ към Запада.

Макар и в по-малко от 1 % от предаванията през годината, сътрудниците на "Свободна Европа" периодически тенденциозно поставяха въпроси за националната политика на нашата страна към съседните народи и техните малцинства у нас.

В така показаното тематично разпределение на предаванията на радиостанция "Свободна Европа" материалите пряко адресирани към отделни социални групи и слоеве не надвишаваха 10 %, но почти във всички емисии личеше повишеното внимание към младежта и интелигенцията.

В съответствие с общите усилия на вражеската пропаганда, радиостанцията даваше своя принос за разлагане на прогресивните младежки организации и полагаше усилия да внушава у младите хора в България убеждение, че е необходимо да предприемат конкретни действия за създаване на "независими" от партията младежки и особено студентски организации.

Що се отнася до интелигенцията, "Свободна Европа" непрекъснато увеличава усилията си да провокира и активизира някои стоящи на нездрави позиции творци и дейци из средите на художествено-творческата и научно-техническа интелигенция, да създаде около тях дисидентски групи. Като катализатор за така дългоочакваната реакция, сътрудниците на радиостанцията използват "гражданската смелост и неприемимост" и враждебните прояви на "дисиденти" и др. анти-социалистически елементи в ЧССР, Полша, ГДР и СССР.

Както и до сега основен източник за подготовка емисиите на радиостанция "Свободна Европа" бяха публикации в българския ежедневен и периодичен печат, интерпретирани съобразно целите и задачите на подривната пропаганда. В тази дейност се открояват няколко "капацитети", между които съществува известно разпределение на труда: Димитър Бочев - социалистическия начин на живот и проблемите на младежта, Николай Павлов - социално-етични проблеми на социалистическия начин на живот, Васил Петров и Никола Каменов - проблемите на икономиката, Борис Босилков и Душко Петров - литература, религия и философско-идеологически проблеми. През

втората половина на годината започнаха да се появяват и нови имена - Сергей Христов и Ст. Попов.

Особено внимание заслужава оформилата се най-активна група изменници - Георги Марков, Петър Семерджиев и Владимир и Наталия Костови. Техните беседи и интервюта охотно се използват от "Свободна Европа", "Дойче веле" и "Би-Би-Си". Представяйки се, че от "независими, надпартийни" позиции защитават националните интереси на България, по същество те хулят и клеветят всичко и всички, свързани с българо-съветската дружба и социалистическото изграждане на Родината ни. Техните материали са написани от позициите на открит и груб антисъветизъм. П. Семерджиев дори подготви специална поредица "България, Русия, Съветския съюз" за компрометиране и оклеветяване на отношенията между нашите страни. Нещо повече, Вл. Костов се опитва да обоснове необходимостта от съществуването на "Свободна Европа" като канал, по който гражданите на социалистическите страни имат възможност да получават достоверна и свободна информация в духа на Хелзинки. В подкрепа на това в своите беседи Владимир и Наталия Костови твърдят, че на българите се поднася едностранчива, удобна на партията информация, с помощта на която шепа партийни и държавни ръководители, в услуга на СССР, налагали българо-съветската дружба, която за обикновения български гражданин не била нищо повече от гола фраза без никакво съдържание.

Интересен е и случаят с използването на 74-годишния Ст. Попов, аташе по печата на царска България в редица западноевропейски столици по време на възхода на фашизма в Германия. В своята поредица "България и Европа" той се старее да

докаже, че исторически и културно България винаги е била тясно свързана със Западна Европа, а българо-съветската дружба изкуствено се натрапва на нашите граждани.

В антибългарската пропаганда активно участвуват и редица реакционни буржоазни вестници като "Интернешънъл Хералд Трибюн", "Ди Белт", "Ди Пресе", "Зюддойче Цайтунг", "Тайме", "Байернкурир" и "Елефтерос Козмос".

През годината с неотслабваща сила продължиха пропагандните нападки от средствата за масова информация на СФРЮ. Както и до сега те са част от националистическата политика на югославското ръководство, респективно на претенциите за "македонския" произход на населението от Ширинския край и "защита" на националните му права. Писането и излъчването на материали в подкрепа на тези твърдения, които съставляваха средно за годината 32% от антибългарската пропаганда, се засилваше около честването на различни събития и личности, както у нас, така и в СФРЮ, предимно в СР Македония. Повишена активност се наблюдаваше при въвеждането на ЕСГРАОН. Особено и постоянно внимание се отделяше на "зверствата на българските окупационни войски", без да се прави дори и опит за разграничаване дейността на българските буржоазни правителства от тази на партията и правителството след 9 септември 1944 г. Трябва да отбележим и поредицата материали от Милан Николич, печатани във в. "Вечерне новости", в които авторът сипе груби и невъздържани хули и клевети върху националната политика на НР България, като цитира "очевидци" и "доказва" редица "престъпления" в различни области на материалния и духовен живот. Увеличават се опитите за интернационализиране на "македонския въпрос".

В сравнително непроменени граници продължиха нападите срещу вътрешната и външна политика на БКП, развитието на икономиката и културата и спазването на договореностите от Хелзинки, съответно 23,8,3 и 2%.

Значително нарастване отбелязаха материалите, дискредитиращи социалистическия начин на живот и реалния социализъм у нас. От началото на годината те се увеличиха 2 пъти и през последното тримесечие достигнаха 17 %. Основен техен източник продължи да бъде кореспондентът на в. "Нова Македония" в София Филип Симоновски. Характерно е, че предлаганите от него материали непрекъснато разширяват кръга от въпроси и страни от нашата действителност, а хулите и клеветите стават все по-остри и необосновани.

Използвайки средствата за масова информация, по време на подготовката и провеждането на Белградската среща и други събития като XII конгрес на МСС проведен у нас, югославските ръководни кръгове отново шумно пропагандираха политиката на "необвързаност" и "югославския модел" в строителството на социализма. В някои случаи оценките за "правата на човека" и "еврокомунизма" се доближаваха или дори напълно съвпадаха с тези на най-десните западни групировки. Това доведе до увеличаване на материалите против дейността на БКП за единство на международното комунистическо движение и за запазване чистотата на марксистко-ленинското учение, както и на тези с открит антисъветски характер.

Този, макар и по-общ анализ, дава възможност да направим някои изводи за организацията на враждебната пропаганда.

Преди всичко се налага заключението, че независимо от националната принадлежност, различните подривни идеологически пропагандни центрове се подчиняват на единно ръководство, което личи от строго координираните им действия. От друга страна крупните антисоциалистически акции проведени през годината показват сериозно планиране след задълбочено проучване на обстановката и възможностите.

Въпреки някои различия, поне в пропагандната си дейност, правителствата на Англия и ГФР, съответно чрез "Би-Би-Си" и "Дойче веле" подкрепят идейно-политическата платформа на Картър.

Извършва се невидана до сега концентрация на средствата за масова информация и пропаганда както в национален, така и в интернационален в рамките на капитализма мащаб, включително до изграждане на държавни органи с идейно-диверсионен характер. /Непрекъснато се модернизира и разширява техническата база/. На основата на задълбочени анализи се правят изводи за подобряване качеството и ефективността на пропагандните материали. Особено красноречиво в това отношение е проведеното през м. октомври съвещание с ръководни сътрудници на Информационната агенция на САЩ - ЮСИА. На него директорът на агенцията Райнхардт е формулирал следните основни задачи:

1. Активизиране на задграничния апарат и разширяване работата с местни журналисти, учени и обществени дейци за въздействие върху обществеността във всяка отделна страна в нужното за САЩ направление, като за това се използват: икономически затруднения, активността на антисоциалистическите сили и особено антисъветизма.

- 13 -

2. Пропагандата трябва да се води търпеливо и спокойно, без намеци за насилствени промени, с перспектива от 5 до 15 години.

3. Особено внимание да се обръща на младежта /студенти и ученици/, които не оценяват "увереността в живота", която дава социализма и склонни към рискове, без да мислят за евентуалните последици, се прекланят пред "западната свобода без ограничения".

Всичко това определено предполага по-нататъшно нарастване на пропагандния натиск на империализма и неговите помощници срещу страните от социалистическата общност, в т.ч. и срещу НР България. Досегашният начин на действие на враждебните пропагандни центрове, както и засилените процеси на централизация и координация на пропагандния апарат на противника дават основание да очакваме през 1978 г. нови крупни идеологически акции. Като поводи за тях могат да послужат "годишнини" от рода на "празката пролет" и важни международни събития, а конкретно за НР България – предстоящите тържества във връзка със 100-годишнината от Освобождението от османско иго и Втората национална партийна конференция.

нап. в 1 екз.

1-VII отдел

изп. Р.Гергинов

нап. Захариева/11.V.78 г.

м.№ 4757

[Excerpt]

In 1977 the hostile propaganda against the People's Republic of Bulgaria remained almost unchanged in terms of quantity. The broadcasts in the Bulgarian language continued from 10 radio stations from the capitalist countries and 5 from the SFRY [Socialist Federal Republic of Yugoslavia], Albania and China, with a total duration of about 20 hours per day. A certain increase of anti-Soviet propaganda can be observed in the press in England, Austria, Greece and Turkey. Similar materials, though sporadically, have appeared also in printed publications in Italy, France, the USA, Turkey, China, Albania, Mexico, Belgium and other countries. [...]

By using the documents from Helsinki as "law" and "legal basis" for the involvement in the internal affairs of the fraternal countries, our ideological adversaries have undertaken an unprecedented total campaign for "human rights" and for "free exchange of people, ideas and information." The ultimate goal of this extremely strong and large-scale propaganda pressure is the implementation of Brzezinski's doctrine of "symmetry" in détente or, in other words, the creation of a legal opposition in the countries of the socialist community and the impositions of the norms of bourgeois viewpoints and law. In their capacity as "independent sources of objective information" the subversive Liberty and Free Europe radio stations are exerting huge efforts to assert the role of the USA as "the arbiter of good and evil and the moral policeman of the world," as the United States News and World Report magazine wrote complacently in March.

After this general description of the organization, content and direction of the hostile propaganda, let us see what the relative segmentation of the various radio stations is with regard to the treatment of the most exploited topics - anti-Sovietism, "human rights" and "anti-Communism."

The BBC radio station has been the most active in the preparation and broadcasting of materials of anti-Soviet character of a constantly increasing number. At the end of the year, the broadcasts on this topic reached 36% in the various programs. The fact that BBC is an official governmental radio station did not prevent its employees from resorting to the services of P. Semerdjiev with the series of comments "Who was Traycho Kostov?" and of the "fresh reinforcements" consisting of Vladimir and Natalia Kostov, through the broadcasting of the interviews with them. Human rights and anti-Communism formed 26% and 18% of their broadcasts, respectively.

The Voice of America radio station has commemorated the first anniversary of the coming to office of the Carter administration with a record of the materials on human rights throughout the fourth quarter, amounting to 36%. The range of the reasons used for the purposes of this "moralizing mission" was extremely broad - beginning with the dissidents and finishing with the SALT II talks. A certain decrease in propaganda noise about human rights in the broadcasting of the radio station was observed during the second quarter, when as a result of the constructive, but firm opposition of the USSR and the progressive and rationally thinking forces all over the world, a certain sobriety appeared in the activities of the Carter administration. This drop was compensated by the considerable increase of the materials related to the holding of the Belgrade summit, in which human rights were treated in the programs of the Voice of America exclusively through the prism of anti-Sovietism. In this way, Soviet coverage has increased from zero at the beginning of the year, to 26% at its end. Anti-Communism was exploited within the average limits of 12% per year, which is normal for the radio station.

A relatively even distribution of the materials in terms of content and direction can be observed in the broadcasts of Deutsche Welle. The exception was only for the first quarter, when in the general campaign against real socialism, the topic of human rights had reached 35%, and anti-Sovietism and anti-Communism decreased

respectively to 2 and 4%. The inclusion in the broadcasts of lectures by G. Markov and interviews with V. Kostov restored the parity, and the relative segmentation of the various topics in the emissions of Deutsche Welle was distributed as follows: anti-Sovietism 19%, anti-Communism 20%, and human rights 22%.

A characteristic of the broadcasts of the BBC, the Voice of America and Deutsche Welle was that materials with a direct anti-Bulgarian slant usually do not exceed 10-15%. This enables us to see more clearly the general direction of the bourgeois and revisionist propaganda against real socialism, which can be seen most clearly in the relative segmentation of the various materials in the broadcasts of the three radio stations: human rights 24%, anti-Sovietism and attacks against real socialism 18% each, and anti-Communism 15%.

In general, Radio Free Europe also possesses the above-mentioned characteristics, but the majority of its broadcasts have a specific anti-Bulgarian direction. This radio station continues to be the main, most dangerous and active hostile propaganda center against the USSR and the People's Republic of Bulgaria. This is demonstrated by the analysis of its broadcasts (the data cited are the annual average).

Radio Free Europe pays most of its attention to attempts to discredit the activity of the Bulgarian Communist Party in consolidating the principles of proletarian internationalism, the purity of Marxist-Leninist doctrine and its leading role in various areas of social and political life. In order to achieve their goals, the employees of the radio station shamelessly libeled and slandered the activities and contributions of Georgi Dimitrov in the rudest of ways. 24% of the broadcasts of Free Europe, many of which almost amount to outright instigation, attempt to incite discontent and resistance against the Party, the Komsomol and the organs of the ministry of Interior.

A constantly increasing segment of the broadcasting is made up of the programs directed against the socialist way of life. They emphasize individual weaknesses, which are presented as insoluble within the framework of the socialist social order. The employees of the radio station speculate on the shortcomings of some of our citizens and try to convince their listeners that privileges, lack of principles and corruption are inherent in socialism. The broadcasts on this topic have already reached 24% and, given the persistence and pace at which they increase, it is likely that next year they will hold the central place in the programs of Free Europe.

The third of the most exploited topics is related to the activities and policies of the Party and the government in the area of foreign and domestic politics. The various attempts to discredit and denigrate them before the broad public opinion account for 18% of the broadcasts and have been relatively equally distributed throughout the whole year. For these purposes, the massive domestic and foreign initiatives which took place in our country, as well as some changes in the Party and state apparatus, were actively used.

In a more limited number, but more constantly, the emissions of Free Europe presented in a negative light issues of our economy and culture, Bulgarian-Soviet friendship and the application of the Helsinki accords. Throughout the year their relative proportion was 10, 9, 8 and 6%, respectively. The bottom line of all of these was the claim that our friendship with the great Soviet Union will lead, and in some areas has already led, to the loss of the national identity of Bulgaria and its subjugation to ideas, lifestyle and culture which are alien to our nation. The re-orientation of the People's Republic of Bulgaria towards the West is being presented as a solution to this problem.

Although it was in less than 1% of the broadcasts throughout the year, the employees of Free Europe have periodically raised questions about the national policy of our country towards the neighboring peoples and their minorities in our country.

In the so-called distribution of topics in the broadcasts of the radio Free Europe, materials directly addressed towards various social groups and strata did not exceed 10%, but increased attention to young people and the intelligentsia was obvious in almost all of the emissions.

In accordance with the common efforts of the enemy propaganda, the radio station made a contribution to undermining the progressive youth organizations, and attempted to inculcate a conviction in the young people of Bulgaria that specific measures had to be taken for the creation of youth and especially student organizations, which had to be "independent" from the Party.

As concerns the intelligentsia, Free Europe constantly increases its efforts to provoke and activate those artists and scientists from among the circles of the artistic and creative intelligentsia, and the scientific and technical intelligentsia, who sustain unsound positions, in an attempt to create dissident groups around them. As a catalyst of the long-expected reaction, the employees of the radio station used "civic courage and irreconcilability," as well as the hostile acts of "dissidents" and other anti-socialist elements in the CSSR, Poland, the GDR and the USSR.

As usual until now, the main sources for the preparation of the programs of Radio Free Europe have been the publications of the Bulgarian daily and periodical press, interpreted in accordance with the goals and tasks of subversive propaganda. A number of "brains" stand out in this activity, among which a certain division of labor exists: Dimitar Bochev-dealing with the socialist way of life and the problems of the young generation, Nikolay Pavlov-social and ethical problems of the socialist way of life, Vassil Petrov and Nikola Kamenov-problems of the economy, Boris Bossilkov and Doushko Petrov-literature, religion and philosophical-ideological problems. New names started appearing during the second half of the year, such as Sergey Hristov and St. Popov.

Special attention has to be paid to the most active group of defectors-Georgi Markov, Petar Semerdjiev and Vladimir and Natalia Kostov. Their lectures and interviews are being widely used by Free Europe, Deutsche Welle and BBC. By pretending to have independent and impartial standpoints that defend the national interests of Bulgaria, they criticize and slander everything and everybody related to Bulgarian-Soviet friendship and the building of our socialist motherland. Their materials are written from the viewpoint of open and rude anti-Sovietism. I. Semerdjiev has even prepared a special series "Bulgaria, Russia and the Soviet Union," with the purpose of libeling and slandering the relations between our countries. What is more, V. Kostov tried to provide a reason for the necessity of the existence of Free Europe as a channel through which the citizens of the socialist countries are able to receive free and credible information in the spirit of Helsinki. In support of this, Vladimir and Natalia Kostov claim in their lectures that the Bulgarians are being served one-sided information that suits the Party, and that this helps a handful of Party and state leaders in the service of the USSR to impose Bulgarian-Soviet friendship, which is nothing more than an empty slogan without any real meaning to the regular Bulgarian citizen.